

For så vidt angår bannerreklamer og andre korte reklamer med kommercielt budskab vil disse som udgangspunkt allerede af den form, de optræder i, kunne genkendes som markedsføringsmateriale. I relation til denne type reklamer må det antages at være tilstrækkeligt, at afsenderidentifikationen fremkommer ved et klik på bannerreklamen, hvorved der opnås adgang til tjenesteyderens internetside, hvor oplysningerne om afsenderidentifikation findes.

Som kommerciel kommunikation betragtes også salgsfremmende foranstaltninger som rabatter, tilgift, gaver, konkurrencer, spil, sponsorering og lignende. I relation til salgsfremmende konkurrencer og spil er både markedsføringspil og reklamefinansierede spil omfattet af begrebet kommerciel kommunikation. Sådanne spil er defineret i bemærkningerne til lovforslagets § 1, stk. 2.

Reguleringen af disse foranstaltninger følger enten direkte af bestemmelser i markedsføringsloven, fortolkning af markedsføringslovens generalklausul eller særlovgivningen. Der henvises i den forbindelse til punkt C.6. i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen har derfor i forhold til salgsfremmende foranstaltninger f.eks. den betydning, at en tjenesteyder ikke vil kunne kamouflere kommerciel kommunikation ved f.eks. at anvende en mellemmand i situationer, hvor tjenestemodtageren typisk ikke vil være opmærksom på, at pågældende forsøges påvirket til at købe et bestemt produkt. Der kan således være tale om situationer, hvor en person kan opnå personlige rabatter, hvis pågældende oplyser venner og bekendte om tjenesteyderens virksomhed f.eks. ved brug af »tip-en-ven-funktionen«. Tjenesteyderen anvender her den goodwill, der er mellem privatpersoner, uden at alle de involverede parter er opmærksom på, at der har været anvendt salgsfremmende foranstaltninger.

Til stk. 2

Stk. 2 fastsætter krav om, at betingelserne, som tjenestemodtageren skal opfylde for at gøre brug af de salgsfremmende foranstaltninger, skal være let tilgængelige og fremlægges klart og tydeligt. I kravet om let tilgængelighed ligger, at det skal være nemt at få adgang til betingelserne for at deltage i et spil eller opnå en rabat. Betingelserne skal endvidere være affattet på en måde, så der ikke opstår tvivl om indholdet, og at de ikke er unødigt vanskelige at tilegne sig. Betingelserne skal endvidere være fremhævede, så de er lette at få øje på. Der kan i øvrigt henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, og § 8.

Til § 10

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med direktivets artikel 10, stk. 1 og 2. Bestemmelsen fastlægger, hvilken forhåndsinformation tjenestemodtageren skal have. Oplysningspligten påhviler ifølge loven tjenesteyderen, men vil også omfatte en elektronisk agent, hvor en sådan anvendes som formidler.

Oplysningerne skal gives, inden tjenestemodtageren teknisk afgiver en ordre ved f.eks. at klikke på et ikon i det relevante skærmbillede. Oplysningerne skal ifølge direktivets artikel 10, stk. 1, være klare, forståelige og utvetydige. Dette betyder, at oplysningerne skal være fremhævede, så de er lette at få øje på, ligesom de skal være affattet på en måde, så de ikke er unødigt vanskelige at tilegne sig.

Efter *nr. 1* skal tjenesteyderen give oplysning om de forskellige tekniske led i forbindelse med kontraktens indgåelse. Dette kan ske på et af de første skærmbilleder ved anvendelse af diverse under- og rullemenuer indeholdende de relevante hjælpetekster. Vejledningspligten omhandler de praktiske skridt, tjenestemodtageren skal foretage for, at der kan dannes en kontrakt, og ikke de juridiske aspekter ved kontraktens indgåelse.

Efter *nr. 2* skal der gives oplysning om, hvorvidt tjenesteyderen opbevarer den kontrakt, som indgås. Bestemmelsen indeholder ikke en pligt for tjenesteyderen til at opbevare kontrakten, men alene en pligt til at oplyse, om den bliver opbevaret. Oplysningen er væsentlig for tjenestemodtageren, som i de tilfælde, hvor tjenesteyderen ikke opbevarer kontrakten, har mulighed for selv at gøre dette. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 2.

I de tilfælde, hvor tjenesteyderen opbevarer kontrakten, skal der oplyses om, hvorvidt tjenestemodtageren kan få adgang til denne. Det må antages, at oplysningspligten ikke blot berører spørgsmålet om elektronisk adgang, men tillige andre måder, der kan være adgang til kontrakten på, f.eks. hvis den opbevares fysisk. Bestemmelsen fastlægger ingen nærmere krav til, hvordan kontrakten kan gøres tilgængelig for tjenestemodtageren f.eks. ved, at tjenestemodtageren skal opgive en adgangskode.

Af *nr. 3* fremgår det, at der skal gives oplysning om de tekniske hjælpeværktøjer, som tjenesteyderen i medfør af lovforslagets § 11, stk. 1, er forpligtet til at stille til rådighed, således at tjenestemodtageren får mulighed for at finde og rette indtastningsfejl, inden en ordre afgives. Oplysningerne, der som nævnt skal foreligge inden ordreaflivelse, bør gives på det tid-